

[Himmelstrup.]

være behageligt, om man kunde komme bort fra Bestemmelser af denne Art.

Jeg har allerede nævnt de to Ændringer i § 8, 1ste og 2det Stykke. Jeg synes, det vilde have været en rimeligere Løsning, om man havde ladet de paagældende Forhold løbe ud for de Personers Vedkommende, som er inde i dem, og saa havde sagt: dette kan ikke gentage sig. Men her har man altsaa foretrukket ved disse Ændringer at sætte en bestemt Tidsfrist. For Sagførernes Vedkommende bliver det jo heretter saaledes, at Foreningen af Sagførervirksomheden med Stillingen som Sparekassedirektør, naar der foreligger en kvalificeret Tilslutning fra Tilsynsraadet, i Virkeligheden kan fortsætte i en Uendelighed.

Vigtigt vilde det ogsaa være at faa nogle Ændringer i § 9 i Bestemmelserne om Anbringelsen af Sparekassernes Midler, men jeg ser godt Vanskeligheden herved, fordi Handelsministeren til de Bestemmelser, han her har faaet indført, har faaet Tilslutning fra samtlige Partier i det andet høje Ting, og saa vil det vel være meget vanskeligt at faa den højtærede Minister bort herfra. Jeg synes, man har placeret Andelsselskaberne som Laantagere for daarligt. Hidtil har det været saaledes, at man fra Kreditorside altid har anset de danske Andelsselskaber for særdeles solide Laantagere, og i hvert Tilfælde har man ment, at Laan til Andelsselskaber kunde være lige saa solide som Kommunelaan, med hvilke man altid har sidestillet dem. Den Sondring, der nu er gjort mellem Produktionsandelsselskaber, som kan henføres til de primære Sikkerheder, og de omsættende Andelsselskaber, som skal placeres under Nr. II, finder jeg urimelig. I det hele forekommer det mig, at man med de Ændringer, der er gennemført, begrænser de smaa Sparekassers Muligheder for at kunne give Kautionslaan alt for stærkt, og jeg vilde meget ønske, at man kunde faa de 7 Gange Sparekassens Egenkapital, som det tillades at anbringe paa „anden betryggende Maade“, forhøjet til 8, som Sparekasserne har foreslaaet.

Jeg vil gerne rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, hvor Sparekasserne skal placere saadanne Laan som Grundforbedringslaan og Mergellaan og lignende i høj Grad sikre Laan, om det er Mening, at de kan placeres paa samme Maade som Laan mod Pant i fast Ejendom, altsaa under 1 c i Lovforslaget § 9, eller de skal placeres paa anden Maade. Det vilde være af Interesse at faa en Ud-

talelse af den højtærede Handelsminister herom.

Jeg mener i øvrigt, at den Maade, hvorpaa Ændringen til § 9 er formet, er uheldig, idet man som Udgangspunkt for Belaaning mod Pant i fast Ejendom har taget Ejendomsskylden, og saa har man sat de andre Former for Udmaalingen af Laanet, nemlig Sparekassernes egen Vurdering og Kreditforeningsvurderingen, op som et Anhang dertil, hvorom nærmere Bestemmelser skal træffes i Vedtægterne. Dette er uheldigt af den Grund, at jeg tror, det vil blive ganske nødvendigt ogsaa i Fremtiden at lade Sparekassernes egen Vurdering af det Pant, som de skal give Laan i, være den aldeles overvejende.

Endelig er der det Spørgsmaal, som ogsaa er berørt baade af den højtærede Handelsminister og af den ærede Ordfører for Det socialdemokratiske Parti, Spørgsmaalet om Likviditeten, der omhandles i § 10. Jeg synes, den der foreslaaede Likviditetsprocent er sat unødigt højt; jeg mener, man kunde godt nøjes med de 6 pCt. Man maa nemlig ikke glemme, at naar man sætter den saa højt op, som man gør, saa beslaglægger man Midler, som de paagældende Sparekasser ellers kunde bruge til direkte Udlaan, i et Omfang som, tror jeg, er unødvendig højt. Jeg vil meget henstille og udtale Forventningen og Forhaabningen om, at der maa kunne blive ansat en lidt lavere Likviditetsprocent.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa flere Enkeltheder, idet jeg gaar ud fra, at vi kan faa en ganske kort Udvalgsbehandling. Det forekommer mig dog, at der skal en hel Del Ændringer til, for at vi kan være i Stand til at indtage en anden Stillig til dette Forslag end den, vore Partifæller i Landstinget har taget, sely om jeg vilde anse det for overmaade ønskeligt, om et saa sagligt Lovgivningsanliggende som det her omhandlede kunde samle det størst mulige Flertal; det vilde i Virkeligheden være en stor Behagelighed for alle Parter, der berøres af Sparekasselovgivningen.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Hasle, paa Grund af andet Arbejde er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets og hans Vegne gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Som det allerede er fremhævet, er denne Sag af den højtærede Handelsminister — hvilket vi for vort Vedkommende